

Ислам жана кылыч

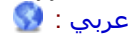
Материалдын эн белгиси

The Title: Ислам жана кылыч

тил: Кыргызча

Кошулган дата: Feb 25,2009

Кыскача: Мусулман даавтчыларынын максаты ыйман болсо, анда эмнеге алар ааламга бет алган учурда курал кытыршп, жоокер – дааватчы болуп чыгышат?» деген мыйзам ченемд\ суроо бар. Бул суроого жооп алуу чн Шамсуддин Абдыкалык уулунун ушул макаласын окуп чыгууну сунуш кылабыз.

нече ирет көргөзүлдү: 1047

Линк : <http://www.islamhouse.com/p/193524>

Инсаният жеке менчик эрежесин таанып, «пайда» деген тшнкт ыйыкташтырган мезгилдерден бери сан–санагы жок согуштар, кандуу кагышуулар болуп ытт. Адам атанын эки уулу – Кабыл менен Абылдын арасындагы болуп ыткын тарыхтагы ээ алгачкы кандуу согуштун да жалгыз себеби жеке млкчлккь умтулуу жана ыз пайдасы чн эч нерседен кайтпаган эгоизм эле. Абылдын канкордугунан кийин, шайтан инсан перзенттерине кантип согуш отун тутандыруунун ыкмаларын жакшылап ыртып келет. Ошондон баштап, жадагалса азыр деле чоочун млкт, жерди, байлыкты тартып алуу чн адам менен адам, уруу менен уруу, эл менен эл, мамлекет менен мамлекет чабышып келет.

Ислам согуштары «Фатых» деп аталат жана анын жоокерлери Аплахтын динин бт инсаниятка жеткир\н гана максат кылышат. Бул максатты аларга Аплах Таала милдеттендирген. Демек, алардын дйньгь жоортуулга чыгуусуна нукура ыймандык даават себепчи болгон. Ушундан улам: «Мусулман дааватчыларынын максаты ыйман болсо, анда эмнеге алар Ыйсанын шакирттериндей момун-кабыл миссионер-дааватчы болуп чыгуунун ордуна жоокер – дааватчы болуп чыгышат?» деген мыйзам ченемд\ суроо туулат. Бул суроого жооп бер\ чн оболу Ислам дининин табияты жана ошол доордогу дйньнн саясий абалы менен таанышуу абзел.

Ислам дининин табияты тпклгнн дйньлк дин. Эгер Инжилде Ыйса алейхи салам ызнн шакирттерине карап “силер жалаё гана еврей элинин жоголгон (адашкан) койлору чн жиберилесиёер” деген болсо, Кураани Каримде Аплах таала пайгамбарыбыз Мухаммад саллаллоху алайхи ва салламга

وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين

“Эй, Мухаммад) Биз сени бт ааламдарга ырайым болуу чн жибердик” деп кайрылып, исламдын дйньлк дин экенин жарыялаган.

Ал эми, ал замандагы саясий абалга токтолсок, ислам эми гана тптълп жаткан мезгилде эл аралык маселелердин дээрлик баары куралдын «тили» менен гана чечилип турган. Кч–куралы жок коом менен эч ким эсептешкен эмес. Ал кезде учурдагыдай эл аралык укуктук мыйзам—эрежелер болбогондуктан дйнь сапарына куралсыз аттануу ыт кооптуу эле. Ошого карабай исламды дйньгь таратуу муктаждыгынан улам мусулмандардын жоокер-дааватчы болушу доордун талабы болгон.

Христиан миссионерлери (Ыйсанын шакирттери) эгер курал кытырбый дин гттыгн болсо, мунун дагы бир себеби, алардын дин жеткир\ объекттери болуп эсептелген еврейлер негизинен Иерусалим тегериегинде гана жашап, ал жерлер Рим империясынын карамагында болгон жана империянын мыйзамдарына баш ийген. Башкача айтканда, миссионерлер не Апла таала, не пайгамбарлары тарабынан тиш-тырмагына чейин куралданган башка падышалыктарга дин жеткир\ милдеттенмесин алышкан эмес.

А, мусулмандарды болсо, Аплах таала

كنتم خير أمةٍ أُخرجت للناس ، تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنكر

деген аятта жер бетинин бардык мамлекеттерине Ислам динин жеткирип, элдерди жакшылыкка буюруп, жамандыктан кайтарууга милдеттендирген.

Мусулман жоокерлери эч качан элдерди динге мажбурлап киргиз\ чн кылыч кытыргн эмес, тетиписинче ыздърнн дааваттарын эркин жргз\ чн жана элдерди зордукчул кчтырдн коргоо чн гана курал кытыршкын. Ислам дини кытырп

чыккан укуктук маселелер албетте, - Мекке ак съктър болобу, Мединанын «Еврейлер - элдердин търъс» деген тоорат легендасын кан-жанына сиёирген Еврей диаспорасы болобу, же дйнълк империя курууну кыздъгън Персия же Рум (Византия) империялары болобу, бардыгы чн Мухаммад саллаллоху алайхи ва салламдын «Инсандар тарак тишиндей теё укуктуу», «Ак денел, кара денелдън артык эмес», «Араб улуту ажем (араптан башка) улуттан артык эмес», «Бардык адамдар Адам-Атадан тараган, Адам-ата топурактан жаралган» деген канга, жерге, мекенге, текке негизделген улууларды, ызгъчълктърд жокко чыгарган ураандар ыт коркунучтуу болгон жана ошол мезгилдеги эгоист, зордукчул кчтъргъ жаккан эмес. «Адамдар - бир гана Аллахка болгон сйлс- такыбасы менен гана улуу даражага жетишет. Аллахтын адилетт\ мыйзам – ыкм бай-кедей, ак-сык кара сык дебей, бардык элдерге бирдей тиешел. Эгерде, ызмдн кызым Фатима уурулук кылчу болсо, мен эч экиленбей туруп анын колун кесип жиберемин!» - деп айтаар эле Мухаммед с.а.в.

Ал эми, ыздър мыйзам тзп, ал мыйзамдар менен кара таман элдин жети кабат терисин шылып, алардын канынын, маёдай теринин эсебинен жашап жаткан зордукчул адамкудайларга - аларды кудайлык даражасынан эл катарына тшрп койо турган мындай мыйзамдардын кереги жок болчу. Ошондуктан алар Аллах тарабынан келген бул адилетт\ Ислам динин бешиктен башы чыгалекте эле муунтуп таштоо чн Мухаммадты с.а.в. жана анын сахаба- шакиртерин жок кылуу чн сары изине чъп салып, куугун-сргн уюштурушту. Алсыз мусулмандар байлык млктърнън кол жууп, Медина шаарына кчп кетишти. Ал жерде эми гана тынчтыкка жеттик деп турганда Мекке каапырлары артынан сая тшп, тапкан жерде ылтрп, дагы да болсо аларга тынчтык берлн каалашпады. Медина еврейлери Мухаммед с.а.в. менен ыз ара кол салышпастык жънндъг келишимин бузуп, Мекке каапырлары тарапка ытт. Ошондой оор кырдаалда гана Аллах мусулмандарга курал кармоого уруксат берди жана ызнн жанын жана динин коргоп калуу чн курал кытърбъгънг мусулмандарда арга калбады.

Аллах ыз динине жардам бергендерге жардам берип, Мединада ислам мамлекети пайда болду жана мусулмандар «Умма» деп аталган чоё биримдикке биригишти. Аллах Тааладан «Эми Ислам динин дйнъ элдерине алып чыккыла» деген буйрук келди жана аны аткарып, оболу пайгамбар с.а.в. дйнъ падышаларына исламга чакырган каттарды жазып, элчилерди жиберди, тегеректеги ылкълъргъ ислам таалимин йрътч дааватчыларды жиберди. Натыйжада Византия императору Ираклий оболу, Мухаммаддын с.а.в. пайгамбарчылыгын, динин тастыктап, анан... жылан чагып жылкы теппей эле, ызнн бийлигин, шооратын, элге ыкм жргзгън «кудайлыгын» жоготуп жибердън коркуп, исламды кабыл албай койду. Персия императору Хосров Парвиз текеберленип пайгамбардын катын айрып таштады. Ал эми жакын жерлерге кеткен дааватчылардан кълчлг ылтрд. Ошентип, мусулмандардын алдында ислам динин ааламга жеткир\ чн куралдуу, кчт\ армиянын коштоосунда чыгуудан башка жол калбады.

Мусулман жоокерлери куралдуу кол менен дааватка бет алганда, жол стндъг мамлекеттерге капыстан баскынчылык менен кол салган эмес. Дегеле, исламдагы даават жортуулдарын басып алуучулук же талап-тоноочулук жоортулу деген бул жеткен келжирэк сыз. Муну жакшылап тшн\ чн Халиф Умар Ибн Хаттабдын доорунда (635-жылы) анын элчиси Рибый ибн Амир менен Персиялыктардын колбашчысы Рстъмдн ортосундагы сйлъшдън байкоого болот. Рстъмдн: «Силерге дйнъг чыгуу укугун ким берди?» деген суроосуна Рибый: «Аллах бизди, дйнъ элдерин ыздър сыяктуу адамдарга ибаадат кылуудан куткарып, жалгыз Аллага ибаадат кылуу эркиндигине чакыруу милдети менен жиберди» деген мааниде жооп берген.

Ислам элчилери жол стндъ же туш келген мамлекет падышаларына оболу тъмъндъг ч шарт менен кайрылышкан:

1. Исламды кабыл алуу шарты. Эгерде падыша бул шартты аткарсат, бийлиги ыз колунда калат да мамлекеттин бт тармактарында Куран ыкм жолго коюлат. Падыша - Аллах бийлигинин ылкъдъг кызъмьлдъг ык болуп саналат.

2. Зиммийликти - ислам талаптарын аткарып жашоону – кабыл алуу. Мындай шартты кабыл алган падыша кааласа ыз дининде калат. Бийлиги жана млк да ыз колунда болот. Бирок ылкъг ислам таалимдерин жана мыйзамдарын киргизилснъ, гт иштерин кеёири жргз\гъ тоскоол болбойт. Мусулман жоокерлери анын мамлекетинен кийинки, кезектеги мамлекетке согушсуз ытп кетет. Мунун беделинде мамлекеттин чек араларын коргоо милдети ислам жоокерлеринин мойнуна жктълът. Чекара коопсуздугун коргоп бергени чн зиммийликти кабыл алган мамлекет ислам мамлекетине - халифатка «жизья» деп аталган салык тълъп турат. Зиммий мамлекеттин букараларына ишеним эркиндиги толук берилет. Аларды эч ким ислам динин кабыл алууга мажбурлабайт. (Куран «Бакара»—256: «Хаж»—39,-40)

3. Абалкы эки шартты кабыл албаган жана ислам динин дйнъг таратууда тоскоолдук кылууну Аллах Куранда «Фитна» деп атайт. Ошондуктан, ал фитна-тосукту жолдон кч менен алып коюуну мусулман жоокерлерине Аллах: «Качан гана фитна (динге тоскоолдук) жок болуп, дин толугу менен Аллааныкы болгонго чейин согушула» («Бакара»-193), «Силерге каршы согушкандар менен Аллах жолунда согушула» (Бакара-190), «Аллах жолунда согушула» («Бакара»—244) – деп буюрулган. Демек, ислам-араб жоокерлери дйнълк жоортуулга чыкканда, жер ээльъ, олжолоп байлык чогултуу же, башка элдерди кул кылып, араб улуту чн иштет\ сымал максаттарды кыздъгън

эмес. Алардын согушу элчи Рибий ибн Амир айткандай «Дйнь элдерин караёгылыктан ислам нуруна чыгаруу, адамдарды адамкудайларга сыйынуудан жалгыз Аллах ибаадатына кайтаруу чн болгон. Дал ушул максатта жргзлгн согуш «Аллах жолундагы ыйык жихат» деп аталган. Хадис китептеринде пайгамбарыбыздан сахабалары Аллах жолундагы жихат жнндь: «Эй, Аллахтын элчиси, бир адам олжо, байлык чн, экинчиси атагын тбьлк калтыруу чн, чнчс элге баатыр болуп крн\ чн согушса, кимиси Аллах жолунда согушкан болот?» - деп сурашканда, ал: «Ким Аллахтын съзн (динин) жогору кылуу чн согушкан болсо, ошол Аллах жолунда согушкан болот» - деп жооп берген. Демек, ислам фатыхтарын йрн\ чн - жетимиш жыл биздин аё-сезимибизге сиёирилген «Араб баскынчылыгы», «Исламга кылыч, кч менен зордоп киргиз\», «Мусулмандардын китептерди ърттгьн» деген жалган маалыматтарды ъчрп, исламдын бурмаланбаган чыныгы тарыхын кайрадан йрнп чыгуу зарыл!br>

Британиялык жазуучу Сер Томас Арнольд «Исламга даават» деген китебинде мындай деп жазат:

««Антокиялык яacobинчилердин патриархы улуу Мишел он экинчи кылымдын экинчи жарымында ъзнн диний бир тууганына, чыгыш чиркьльр ислам ъкмнъ баш ийгенин беш жз жылдыгын белгилъ жнндъ жазган катында мындай деген: «Инсаният дъьлтн ъз каалагандай калчаган Кудай таалам аны (бийликти) каалаган пендесине берет. Кудуретт\ Кудай ъздърнн кара кчнъ таянып биздин чиркьльрбзд, жерлерибизди тартып алып, жырткычтык менен башыбызга ар тркн азаптарды салган Римдик католиктерге тштктн Ысмайыл урпактарын (араптарды) жиберип, бизди зулумдан куткарды. Шаарларыбыз мусулмандардын колуна ъткьндъ, алар ар бир тайпага ъздърнн чиркьльрн кайтып берди. Бул учурда католиктер бизден Улуу Химс чиркььсн жана Харран чиркььсн тартып алган болчу. Эми биз мусулмандардын кол астында тынч гана ъз ибаадатыбызды кылуудабыз»

Томас Арнольд ошол эле китебинде дагы мындай окуяны жазган:

«Мусулман лашкери Иордан ъръьннъ келип тшп , аскер башчы Абу Убайда Фухл деген жерди гарнизон кылып турганда, шаардын христиан элдери ага тьмьндгьч кат жазып, элчи жиберешкен: «Эй, мусулмандар! Силер бизге Румдуктардан сйкт\сёьр! Эгер алар биздин диндештерибиз болсо да, силер бизге алардан опалуу, боорукер жана кймд\ дос болгонуёар себепт\ биз силерди сйьбз! Алар (католиктер) болсо бизди кор тутуп, жерлерибизди тартып алышты»

Куран ъкмдър менен журт башкарган мусулман жетекчилери кол астындагы бьльк дин ъкдърнъ мына ушундай мамиле кылышкан.

Мусулман жоокер дааватчылары эч бир мамлекетти Европа крестжортуулчулары Урбан, Карл, Напалеон сыяктуу басып алган эмес, алар ълкьльрд фатых кылган: ачышкан. Демек, алар Ислам нуруна элдердин кулпуланган аё-сезимин ачышкан же, дйнь элдерине исламдын дарбазасын ачышкан. Ошондуктан бул согуштар ыйык деп аталат.

Ислам дининин эсебинде эч качан байлык чогултуу, мамлекет чек арасын кеёейт\, азыркыдай стратегиялык мейкиндиктерди колго кирит\ же «Шаханшах» «Жахангир», «Улуу император» деген жогорку даражаларга жет\ чн бьльк диндегилерди исламга зордоп моюн сундуруу согуштары болгон эмес. Анткени мусулмандар ислам дааватынын жолунда тоскоол болгон монстр, тиран, диктатор, адамкудай падышалардын зулумунан элдерди азат кылып, аларды ислам адилетине чыгаруу чн гана согушкан.

Орто Азиянын кьпчлк бьлг жергиликт\ хандардын зулумдугунан жана жалган диндердин маанисиз ырым-жырымынан тажап, Ислам дини келери менен аны аё –сезимд\лк менен сйнп кабыл алышкан. Анткени исламдагы теёдик жана тазалык, адам табиятына дал келген каада-салттар - акыл жгрткьн кишиге - жергиликт\ элдердин ритуалдарына салыштырмалуу алда канча абзел кьрнгьн. Маселен, ълк коюу адаты Исламга чейин байыркы Орто Азиялык трктър, анын арасында кыргыздар да ълктърн кыштан жазга чейин же, жаздан кзгъ чейин сактап, андан кийин гана ъртгъп жиберешкен. Ошондой эле кээ бир учурларда ълкт бийик супага же бир дарактын башына чыгарып коюп, карга-кузгунга жем кылып, жьн коюшкан. Ал эми ългьн адамдардын жакындары жзн мизд\ жарак менен тилип, кулактарын кесип аза ктшкьн. Жок дегенде жзн тырмак менен оймоюнча аза кткьн деп эсептелген эмес. Ушуга салыштырмалуу ислам дини сунуш кылган ритуалдар албетте, адамдардын бул динди ъз каалоолору менен кабыл алуусуна тртк болгон. Исламдагы «бардык элдер - пенде. Алардын бардыгы кудайдын алдында теё укуктуу» деген эрежесин кабыл алчуу болсо, ъздърнн адамкудайлык даражаларынан ажырап калуудан коркуп, араб ислам кошундарына каршы крьшкьн (Бухаралык Муканна сыяктуу) кээ бир уруубашчыларды атеисттик тарых кьрсъткьндъй жалпы элдик нараазылык катары кароо – туура эмес.

Азыркы тарыхчылар исламга каршы позициядагы советтик–атеисттик тарыхчыларынын «Араб баскынчылыгы» демеш идеясына сокурдук менен ээрчип, ислам дининин жайылуусуна туура эмес баа берип келишет. Менмче, Орто Азияга ислам дининин кирип кел\ окуяларын реалдуу чагылдырган жаёы тарых китептери жазыла турган жана советтик- материалисттик кьз караштагы, исламга душмандык рухта жазылган китептерди окуу куралы катары пайдалануудан алып салууга убакыт келди. Бул багытта окумуштуулар менен Кыргызстан Мусулмандарынын

Муфтияты, Кыргызыстан Илимдер Академиясы жана ылкынн жогорку окуу жайлары чогуу иштешсе максатка ылайык болмок.

Айтмакчы, Муканна айтылуу Ирандык Маздактын (470–529 жылдар) окуусун улантуучулардан болгон. Араб тарыхчысы Варрактын кабар беришинче, Маздак ыз алдынча диний-философиялык агымдын жетекчиси болгон. Ал: «бардык баалуулуктарды - жадагалса, аялдар менен байлык бт элдин теё-шериктиги (ортодо) болушу керек» деген коммунисттик идеяларды алга сргндктын кудайсыз-материалист тарыхчылар Маздак жана анын Муканна сыяктуу окуучуларын кыкыльтъ мактап, «араб, ислам зулмуна каршы кышкын элдик баатырлар» – деп жазышкан. Чынында, Иран падышасы Кубад 1чи Маздакты колдогон. Бирок, кийинки император Хосров 2-чи Маздакизм аракетин бастырып, Маздактын ызн ылтрткын.

Сыз аягында дйннын бардык ылкыльтрнъ тараган Ислам Дини кылыч мизи менен эмес пикир кч жана ыз ичине камтыган теёдешсиз баалуулуктарынын шарапаты менен таралганын дагы бир ирет баса белгилеп кеткибиз келет.